

Az írat elektronikus írárról készített papír alapú másolat.

Érkezett:
e-postafiók
Hivatali kapu / Céggkapu / Ügyfélkapu

5/1

2021 JUL 12

AL. Alkotmánybíróság részére az első fokon eljáró Szegedi Törvényszék útján

Ügyszám: **N/02861-0/2021**

Erkezett: 2021 JUL 12

Peidary: terjesztem elő.

Melleklet: d-1

Kapcsolódó:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

2021 JUL 11

Példány: 1. Melléklet: h+ürkap

101.K.700304/2021/4

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a *Kúria Kpkf.VI.40.029/2021/2. számú másodfokú és a Szegedi Törvényszék 101.K.700.304/2021/4. számú elsőfokú végzésének* alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. a)

Jogtalan elsajátítás vétsége miatt a Kiskörösi Rendőrkapitányságon (a továbbiakban: nyomozóhatóság) 03040/453/2020.bü. számon folyamatban volt eljárást a nyomozóhatóság a 2020. október 2. napján kelt 03040/453-27/2020.bü. számú határozatával, a tényállás figyelmen kívül hagyásával **megszüntette** azzal az indokkal, hogy nem valósult meg bűncselekmény.

Sértettként a határozattal szemben **panaszt** terjesztettem elő, melyet a Kiskörösi Járási Ügyészség a 2020.november 25. napján kelt B.500/2020/11. számú határozatával a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 370. § (4) bekezdése alapján **elutasított**. Döntésében tájékoztatott, hogy a határozattal szemben további panasznak helye nincs, azonban mint sértett, a panaszt elutasító határozat közlésétől számított két hónapon belül pótmagánvádlóként fellebbezhetek. A pótmagánvádas eljárásban a sértett jogi képviselése kötelező.

A pótmagánvádas eljárásban azonban nem orvosolható a rendőrség és az ügyészség alapjogot sértő tévedése és mulasztása. A büntetőbíróság a vádlott ellen jár el, nem a rendőrség és az ügyészség ellen.

Továbbá csak kölcsönből tudtam volna fedezni az ügyvédi költséget, de nem találtam ügyvédet, aki vállalta volna jogi képviselést, noha igénybe vettem az Ügyvédbróker hirdetési felületet is. A törvény nem biztosítja rendelkezése teljesíthetőségét, mert az ügyvédek nem kötelezi a megbízás elfogadására.

A Szegedi Törvényszékhez címzett beadványomban az Ügyészség határozatának közigazgatási perben történő megváltoztatását, az első fokon eljáró nyomozóhatóság **eljárás folytatására való utasítását kérttem.**

A Szegedi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a 2021. március 17. napján kelt 101.K.700.304/2021/4. számú végzésével a keresetlevelet **visszautasította.**

A bíróság végzése ellen 2021. 04. 12. napján fellebbezést terjesztettem elő, amelyben kérttem a végzés megváltoztatását és a kereset elbírálását, vagy a törvényszék erre való utasítását.

A Kúria mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival egyetértett, helybenhagyta azt.

W.

1. b)

Fentiekből kiderülően kimerítettem jogorvoslati kötelezettségemet. Rendkívüli jogorvoslat nincs folyamatban.

1. c)

A másodfokú végzés keltezése 2021. május 10. Elektronikus kézbesítésének időpontja 2021. június 6. Az alkotmányjogi panasz beterjesztésének 60 napos határideje tehát megtartott.

1.d)

A sértettnek a felperesi pozícióját, az ügybeni érintettségét a bíróságok nem vitatták, a csatolt okiratokkal bizonyítom.

1.e)

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) kivételt nem engedő rendelkezése szerint *mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben jogait bíróság bírálja el*, és. E szerint minden szabályos kérelmet a bíróságnak érdemben el kell bírálni.

A kereset visszautasítása elzárja a felet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) szerinti jog XXVIII. cikk (1) szerinti bírói úton történő érvényesítésétől, azaz a kereset visszautasításával alapjogsérelem valósult meg.

A kereset visszautasítása tehát olyan alapjogsérelem, mely **lehetetlenné tette**, hogy a keresett jogot a bíróság érdemben elbírálja, tehát a bírói döntést **érdemben befolyásolta**.

A XXVIII. cikk (1) rendelkezésének fentiekben előadott figyelmen kívül hagyása **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés**, mert a félnek **jelentős joghátrányt és jelentős anyagi veszteséget okoz, veszélyezteti az Alaptörvény tekintélyét, súlyát és az igazságszolgáltatás iránti közbizalmat, ha a döntés hatályban marad**.

2. a)

A hatóságok és a bíróságok az Alaptörvény 28., 29., 46., XXIV. cikkének és XXVIII. cikke (1) és (7) bekezdésének rendelkezését sértették meg a következők szerint.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírói, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során

elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józanésznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

46. cikk

(1) A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme. A rendőrség részt vesz a jogellenes bevándorlás megakadályozásában.

29. cikk

(1) A legfőbb ügyész és az ügyészség független, az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádó az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője. Az ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését.

2. b)

A rendőrség nem tett eleget a XXIV. és 46. cikk szerinti kötelezettségének, ezért panasszal fordultam az ügyészséghez. Az ügyészség nem tett eleget a XXIV. és 29. cikk szerinti kötelezettségének, így az **eljárást megszüntető** rendőrségi határozat véglegessé vált. Ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), az Ákr. 112.§ (2) d) és az Ákr. 114.§ (1) alapján bírósághoz fordultam jogérvényesítés érdekében.

Az elsőfokú bíróság végzésével a **keresetlevelet visszautasította**. Végzése indokolásában megállapította, hogy a felperes a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszt elbíráló ügyészi határozatban foglaltakat vitatta ugyan, de a büntetőeljárás és nyomozati cselekmények jogszerűségének elbírálása nem minősül közigazgatási jogvitának, a rendőrség és az ügyész nem a közigazgatási jog, hanem a büntetőjog által szabályozott területen jár el. Nem indokolta, hogy milyen jogvitának tekinti a vitát, ha nem közigazgatásinak, azaz milyen perben lehet elbírálni a keresetet, ha nem közigazgatási perben.

A kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül visszautasító elsőfokú bírósági döntést **fellebbeztem**, mert az sérti a XXVIII. cikk (1) szerinti alapjogot, melynek gyakorlásával vitatott vagy megsértett jogok perben érvényesíthetők. Jelen esetben a bűncselekmény felderítéséhez fűződő XXIV. és 46. cikk szerinti, és a bűncselekmény elleni ügyészségi fellépéshez fűződő XXIV. és 29. cikk szerinti jogok a megsértett jogok, melyek szintén alapjogok.

Az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival a Kúria egyetértett. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytálló jogi következtetésre jutott, **a keresetlevél visszautasítását a közigazgatási jogvita hiánya okán törvényesen rendelte el, az előterjesztett keresetlevél elbírálására ez okból közigazgatási perben nem kerülhet sor, de nem határozta meg, hogy mely bíróság milyen perben bírálhatná el szabályosan a keresetet.**

Miután a másodfokú bíróság helybenhagyta az első fokon hozott döntést, véglegessé vált, hogy az ellenem elkövetett bűncselekmény rendőri felderítéséhez és ügyészi bűnüldözéséhez fűződő, az Alaptörvény XXIV, 29. és 46. cikk szerinti jogaimat nem tudtam érvényesíteni

bíróági eljárásban sem, noha ezt az Alaptörvény kivételt nem engedő XXVIII. cikk (1) bekezdése garantálja.

A XXVIII. cikk (1) végrehajtásáról rendelkező alacsonyabb rendű jogszabályok sem tartalmazzak kivételt. Vagy az általános érvényű Ákr. vagy valamelyik különös eljárási szabály gondoskodik arról, hogy ne lehessen kivételként értelmezni bármely jogszabályt az Alaptörvény kivételt nem engedő XXVIII. cikk (1) rendelkezésével szemben.

Ákr. 7. § [A hatósági ügy]

(1) A hatóság eljárása során az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági ügyben (a továbbiakban: ügy) és a hatósági ellenőrzés során e törvény rendelkezéseit alkalmazza.

(2) E törvény alkalmazásában ügy az, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot (a továbbiakban együtt: adat) igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.

8. § [Általános és különös eljárási szabályok viszonya]

(1)² E törvény hatálya nem terjed ki

a) a szabálysértési eljárásra,

b) a választási eljárásra, a népszavazás kezdeményezésére és a népszavazási eljárásra,

c) az adó-, valamint vámigazgatási eljárásra,

d) a menekültügyi és idegenrendészeti, valamint – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra,

e) a versenyfelügyeleti eljárásra

112. § [A jogorvoslathoz való jog]

(1) A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye.

114. § [A közigazgatási per lehetősége]

(1) Az ügyfél – az önálló jogorvoslattal nem támadható végzések kivételével – a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat

Az Ákr. 7.§ rendelkezik arról, hogy mely feltételeknek való megfelelés esetén tekintendő egy ügy hatósági ügynek és tartozik az Ákr. hatálya, következményképpen a Kp. hatálya alá (Kp. 112. § és 114.§). Jelen ügy megfelel e feltételeknek. Ezt a másodfokú végzés sem cáfolja.

Az Ákr. 8.§ rendelkezik arról, hogy mely ügyek nem tartoznak az Ákr. általános rendelkezéseinek hatálya alá, azonban a rendőri ügyintézés elleni, ügyészséghez beterjesztett panasz nem szerepel az Ákr. 8.§ listáján, mint az Ákr. általános rendelkezéseinek hatálya alá nem tartozó ügy. Mindezek alapján az általános érvényű Ákr. rendelkezik az ügyészhez bejelentett panasz azon elintézési szabályairól, melyekről a Be., mint különös eljárási szabály nem rendelkezik. Az ügy tehát a Kp. 1-6.§ feltételei alapján is alkalmas arra, hogy közigazgatási per tárgya legyen.

A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (1) bekezdés hatálya alá tartozóan a rendőrség, nyomozó hatóság központi államigazgatási szervnek minősül, döntésük joghatás

kiváltására alkalmas, a felperes, mint sértett jogi helyzetét befolyásolja, azaz közigazgatási per alperesei lehetnek.

Mindezek szerint csak téves jogszabály-értelmezés alapján lehetett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) rendelkezésében garantált alapjog érvényesítését bírói döntéssel megakadályozni. A bíróság döntése téves, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-ben garantált alapjogot sérti.

3.

Nem kérelmeztem a jelen panasszal támadott bírói döntés végrehajtását.

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalának mellőzését kérem.

Csatolom a hivatkozott okiratok másolatát.

2021.07.12.

Ti

A kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül visszautasító elsőfokú bírósági döntést **fellebbeztem**, mert az sérti a sérelmemre elkövetett bűncselekmény felderítéséhez fűződő XXIV. és 46. cikk szerinti, és a bűncselekmény elleni ügyészségi fellépéshez fűződő XXIV. és 29. cikk szerinti, de elutasított, ezért a XXVIII. cikk (1) szerinti bírósági eljárásban érvényesíthető jogomat.

A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján vizsgálta felül az elsőfokú bíróság végzését, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezések alapján a pergátló akadály tekintetében helytálló jogi következtetésre jutott, **a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja szerinti visszautasítását a közigazgatási jogvita hiánya okán törvényesen rendelte el, az előterjesztett keresetlevél elbírálására ez okból közigazgatási perben nem kerülhet sor.** Mivel a felperes a panaszt elutasító határozat kapcsán a bíróság felhívására pótmagánvádlóként fellépni nem kívánt, a beadvány áttételének helye nem volt. Az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival ezért a Kúria maradéktalanul egyetértett.

A Kúria szerint az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszt elbíráló ügyészi határozat jogszerűségének vizsgálatára a közigazgatási jogvita azon konjunktív fogalmi eleme hiányában, amely a közigazgatási jog általi **szabályozottságot** követeli meg, nem kerülhetett sor. **A nyomozati, ügyészi cselekmények, intézkedések nem lehetnek közigazgatási jogvita tárgyai, annak ellenére sem, hogy** a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Kit.) 1. § (1) bekezdés hatálya alá tartozóan **a rendőrség, nyomozó hatóság központi államigazgatási szervnek minősül, döntése joghatás kiváltására alkalmas, a felperes, mint sértett jogi helyzetét befolyásolja.**

Döntő jelentőségű azonban a tevékenység közigazgatási jog általi szabályozottságának hiánya, a nyomozóhatóság és az ügyészség ugyanis a büntetőjog által szabályozott területen, és nem a közigazgatási jog általi szabályozottság talaján jár el, e tevékenységek tekintetében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 7.§ (1) bekezdés hatálya alá eső hatósági ügy fel sem merülhet. Ezért a közigazgatási jogi szabályozottság hiánya önmagában olyan pergátló akadály, amely a tevékenység közigazgatási bíróság előtti megtámadását kizárja.

A másodfokú bíróság helybenhagyta az első fokon hozott döntést. Ezzel véglegessé vált, hogy az ellenem elkövetett bűncselekmény rendőri felderítéséhez és ügyész közreműködésével tisztességes eljárásban, törvény szerint indokolt döntéssel történő bűnüldözéshez fűződő, az Alaptörvény XXIV, 29. és 46. cikk szerinti jogaimat nem tudtam érvényesíteni bírósági eljárásban sem, noha ezt az Alaptörvény kivételt nem engedő XXVIII. cikk (1) bekezdése garantálja.

Ennek megfelelően a XXVIII. cikk (1) végrehajtásáról rendelkező alacsonyabb rendű jogszabályok sem tartalmazzak kivételt. Vagy az általános érvényű Ákr. vagy valamelyik különös eljárási szabály gondoskodik arról, hogy ne lehessen kivételként értelmezni bármely jogszabályt az Alaptörvény kivételt nem engedő XXVIII. cikk (1) rendelkezésével szemben.

Ákr. 7. § [A hatósági ügy]

(1) A hatóság eljárása során az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági ügyben (a továbbiakban: ügy) és a hatósági ellenőrzés során e törvény rendelkezéseit alkalmazza.

(2) E törvény alkalmazásában úgy az, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot (a továbbiakban együtt: adat) igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.

8. § [Általános és különös eljárási szabályok viszonya]

(1)² E törvény hatálya nem terjed ki

- a) a szabálysértési eljárásra,
- b) a választási eljárásra, a népszavazás kezdeményezésére és a népszavazási eljárásra,
- c) az adó-, valamint vámigazgatási eljárásra,
- d) a menekültügyi és idegenrendészeti, valamint – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra,
- e) a versenyfelügyeleti eljárásra

112. § [A jogorvoslathoz való jog]

(1) A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye.

114. § [A közigazgatási per lehetőségé]

(1) Az ügyfél – az önálló jogorvoslattal nem támadható végzések kivételével – a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat

Az Ákr. 7.§ rendelkezik arról, hogy mely feltételeknek való megfelelés esetén tekintendő egy ügy hatósági ügynek és tartozik az Ákr. hatálya, következményképpen a Kp. hatálya alá (Kp. 114.§). Jelen ügy megfelel e feltételeknek. Ezt a másodfokú végzés is megállapítja jogszabályra utalva, de cáfolja is, ám a cáfolatot nem tudja jogszabályi hivatkozással indokolni. Idézem:

A nyomozati, ügyészi cselekmények, intézkedések nem lehetnek közigazgatási jogvita tárgyai, annak ellenére sem, hogy a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Kit.) 1. § (1) bekezdés hatálya alá tartozóan a rendőrség, nyomozó hatóság központi államigazgatási szervnek minősül, döntése joghatás kiváltására alkalmas, a felperes, mint sértett jogi helyzetét befolyásolja.

Az Ákr. 8.§ rendelkezik arról, hogy mely ügyek nem tartoznak az Ákr. általános rendelkezéseinek hatálya alá. Ezek általános eljárási szabályairól is különös eljárási szabályok rendelkeznek.

A rendőri ügyintézés elleni, ügyészséghez betérjesztett panasz nem szerepel az Ákr. 8.§-ban, mint az Ákr. általános rendelkezéseinek hatálya alá nem tartozó ügy. Mindezek alapján az általános érvényű Ákr. rendelkezik az ügyészhez bejelentett panasz azon elintézési szabályairól, melyekről különös eljárási szabályok Pl. Be. nem rendelkeznek. Az ügy Kp. 1-6.§ feltételei alapján is alkalmas arra, hogy közigazgatási per tárgya legyen.

Fentiek szerint is csak téves jogszabály-értelmezésre hivatkozva lehetett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) rendelkezésében garantált alapjog érvényesítését bírói döntéssel megakadályozni. A bíróság döntése téves, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-ben garantált alapjogot sérti.

Nem kérelmeztem a jelen panasszal támadott bírói döntés végrehajtását.
Személyes adataim nyilvánosságra hozatalának mellőzését kérem.
Csatolom a hivatkozott okiratokat.

2021.07.12.

